

Murmansko lietuviai arkties romantiką keičia į Vilniaus patogumą

Šią savaitę Lietuvoje lankosi Murmansko Lietuvių Bendruomenės aktyviausieji: 11 žmonių liaudies dainų ir šokių ansamblis „Lietuva“. Murmanskiečių bendruomenė, gyvuojanti 25 metus, kasmet mažėja. Atšiaurų kraštą, kuriame žiemą daugiau kaip mėnesį trunka poliarinė naktis, o keliautojai randa dykumą, tundrą, miškus, kalnus, sutinka lokių ir laukinių arklių, jauni žmonės palieka dėl studijų didesniuose, patrauklesniuose miestuose. O vyresnieji galvoja išėję į pensiją kurtis kur šilčiau – Kaliningrade arba Vilniuje.

Murmansko LB pirmininkas Antanas Meska

„Dabar mūsų bendruomenė jungia 100 lietuviškų šeimų. Daugiausia jos kilusios iš žmonių, dar aštuntame dešimtmetyje baigusių technikos institutus ir karo mokyklas ir atsidūrusių ten pagal nukreipimą. Pastaruoju metu Murmansko lietuviai perka butus Vilniuje arba Kaliningrade“, – pasakojo Murmansko Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Antanas Meška, pats vis dar dirbantis laivyno technikos direktoriumi. Jis savo tautiečių ansamblį atlydėjo į jubiliejinį koncertą Bistrampolio dvaro festivalyje.

Pasak jo, Murmansko Lietuvių Bendruomenė labiausiai reikalinga patiems lietuviams – pažintys, dalijimasis informacija, bendros šventės ir kiti susiėjimai padeda spręsti darbo paieškų ir kitus klausimus. „Tačiau tikrų lietuvių čia labai mažėja: senosios tremtinių kartos jau nebėra, o jų vaikai arba anūkai išvažiuoja studijuoti į Maskvą arba Sankt Peterburgą. Murmanske gyvena tie, kurie turi gerus darbus, užima aukštas pareigas. Bet čia pasenti jie neplanuoja – per daug atšiaurios sąlygos“, – kalbėjo A. Meška.

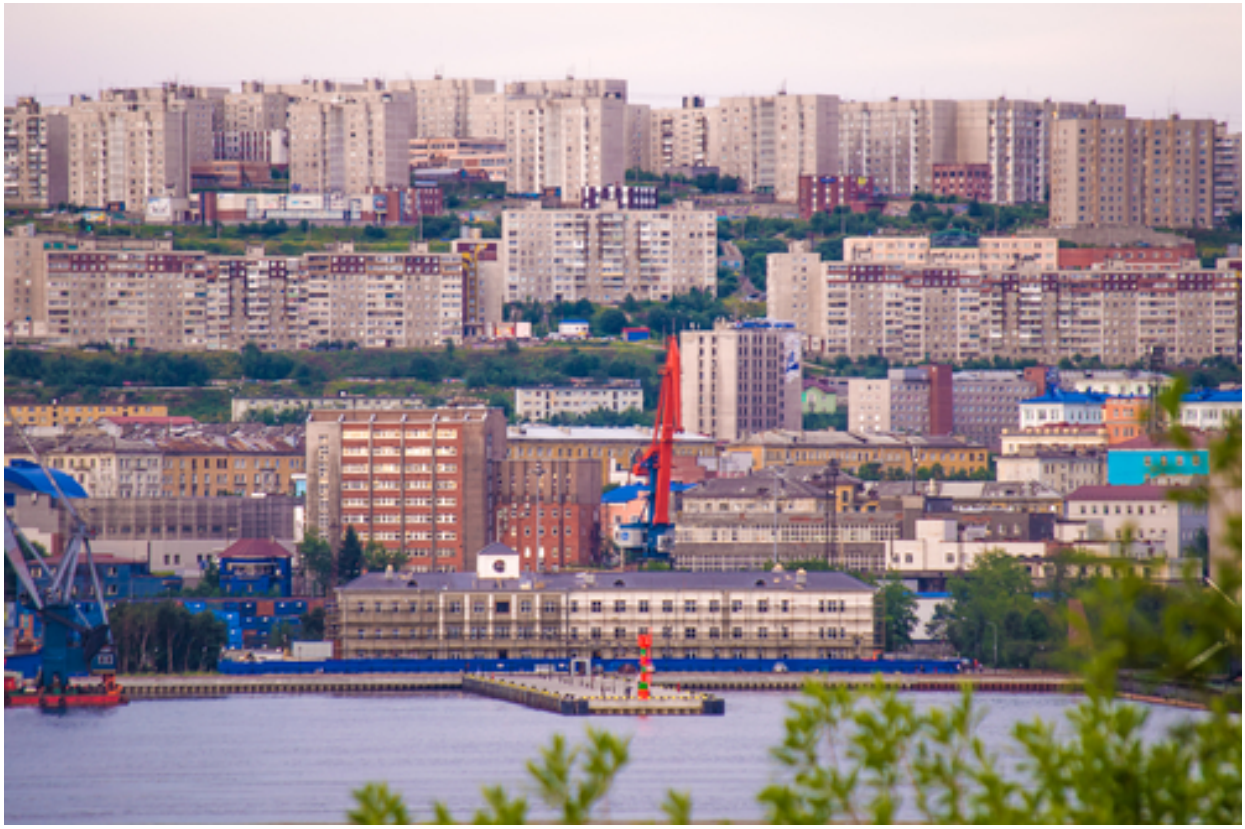

Murmansko panorama. Shutterstock.com nuotr.

Daugiau kaip 2 tūkst. kilometrų nuo Vilniaus nutolusiame Murmanske gruodžio 2 dieną kasmet prasideda poliarinė naktis. Saulės spinduliai šios vietovės nepaliečia iki pat sausio 10 dienos. Nors gegužę prasideda poliarinė diena ir iki pat rudens galima naktį lauke skaityti knygą, šilumos trūksta. „Štai vakar buvo tik 11 laipsnių, pavasaris šiais metais labai vėlyvas. O ir kiek atšilus daugelis žmonių stengiasi išvažiuoti, ypač turintieji vaikų, į šiltesnes vietas, kur auga daugiau uogų, vaisių. Mes stengiamės dabar ir mūsų bendruomenės vaikus, kai galime, siųsti į Lietuvą. Nors bilietai brangūs (šiemet murmanskiečiai bilietus į Vilnių ir atgal pirko po 400 eurų), su rėmėjų pagalba padedame atvažiuoti tai vienam, tai kitam vaikui pas savo giminaičius Lietuvoje. Jie grįžta prakutę kalbėti lietuviškai ir praplėtę savo akiratį, prisiklausę istorijų apie kunigaikščius Vytautą ir Algirdą“, – pasakojo anksčiau pats sekmadienio mokyklėlėje lietuviškai kalbėti ir skaityti vaikus mokęs bendruomenės vadovas.

Meška pasakojo, kad pats Murmanskas – mažėjantis miestas, nors dujų gavybos pramonė ten gana išvystyta. „Kai aš atvykau 1976 metais pagal paskyrimą, čia buvo daugiau kaip 450 tūkst. gyventojų. Dabar belikę du trečdaliai – mažiau kaip 300 tūkstančių. Lietuvių šeimos važiuoja į Baltijos šalis, Kaliningradą, kiti gyventojai – į didesnius Rusijos miestus“, – tolimo miesto gyvenimo uždangą

praskleidė A. Meška.

Su Bistrampolio dvaru bendradarbiaujantys murmanskiečiai po šį sekmadienį vykusio koncerto keliauja į ekskursiją po Lietuvą, o dvaro festivalio sceną užleidžia ateinantį sekmadienį koncertuosiantiems Deividui ir Renatai Norvilams su Panevėžio pučiamųjų orkestru.

Murmansko Lietuvių Bendruomenės archyvo nuotr.